

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 26 maja 1984 r.

w sprawie uczestnictwa szeregu państw w Konwencji o obszarach wodno-błotnych mających znaczenie międzynarodowe, zwłaszcza jako środowisko życiowe ptactwa wodnego, sporządzonej w Ramsarze dnia 2 lutego 1971 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 9 Konwencji o obszarach wodno-błotnych mających znaczenie międzynarodowe, zwłaszcza jako środowisko życiowe ptactwa wodnego, sporządzonej w Ramsarze dnia 2 lutego 1971 r. (Dz. U. z 1978 r. Nr 7, poz. 24), następujące państwa podpisały konwencję bez zastrzeżenia ratyfikacji albo złożyły Dyrektorowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dla Wychowania, Nauki i Kultury dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty przyjęcia powyższej konwencji w niżej podanych datach:

Niemiecka Republika Demokratyczna	dnia 31 lipca	1978 r.,
Węgry	dnia 11 kwietnia	1978 r.

z następującym oświadczeniem:

„Artykuł 9 konwencji, który uniemożliwia niektórym państwom stanie się Stronami konwencji, przeczy powszechnie uznanej zasadzie suwerennej równości państw.”,

Holandia	dnia 23 maja	1980 r.,
Japonia	dnia 17 czerwca	1980 r.,

Maroko	dnia 20 czerwca	1980 r.,
Portugalia	dnia 24 listopada	1980 r.,
Tunezja	dnia 24 listopada	1980 r.,
Kanada	dnia 15 stycznia	1981 r.,
Chile	dnia 27 lipca	1981 r.,
Indie	dnia 1 października	1981 r.,
Austria	dnia 16 grudnia	1982 r.,
Algieria	dnia 4 listopada	1983 r.

Ponadto podaje się do wiadomości, że zgodnie z artykułem 2 ustęp 4 konwencji Polska Rzeczpospolita Ludowa zgłosiła dodatkowo 4 rezerwy przyrody: „Słońsk”, „Jezioro Świdwie”, „Jezioro Karas” i „Siedem Wysp” w celu umieszczenia ich w spisie obszarów wodno-błotnych o międzynarodowym znaczeniu.

Zgodnie z artykułem 10 konwencji weszła ona w życie w stosunku do wyżej wymienionych państw po upływie czterech miesięcy od jej podpisania bez zastrzeżenia ratyfikacji albo złożenia odpowiednich dokumentów ratyfikacyjnych lub dokumentów przystąpienia.

Minister Spraw Zagranicznych: *S. Olszowski*